

[Thestrup.]

Man havde i sin tid i retsplejeloven den bestemmelse, at en retskreds, hvori indbyggerantallet oversteg 40 000, skulle deles. Denne regel blev ophævet, uden at det var meningen at bryde med princippet heri. Men der er efterhånden adskillige retskredse, der ikke er delt, skønt indbyggerantallet er langt højere. Den økonomiske fordel, der for staten kan være i at undlade at dele et embede, der i virkeligheden er for stort til, at en enkelt dommer kan behandle dets vigtigere retssager, er i alt fald for lille i forhold til de betænkeligheder, der knytter sig dertil.

Jeg vil derfor bede den højtærede justitsminister om at have sin opmærksomhed henvendt på forholdet, og jeg kan som gammel dommerfuldmægtig og gammel formand for denne stands faglige forening ikke lade være at henvise til, at der blandt dommerfuldmægtigene ikke alene er egnede folk til disse embeder, men at en udvidelse af antallet af faste dommere, hver gang en sådan sker, betyder nogen forbedring i de dårlige avance-muligheder, der for tiden er for denne stand, og som — til skade for retsplejen, hvis de vedbliver — kan betyde, at der ikke bliver den tilgang til standen af dygtige unge jurister, som der hidtil har været.

De foreslåede ændringer i vederlaget og rejsegodtgørelsen til nævninger og domsmænd m. v. kan jeg tiltræde.

Vidnegebyret har igennem mange år været urimeligt lavt. Jeg hilser med glæde den foreslåede forhøjelse af vidnegebyret. Det er jo ikke meningen, at vidnegebyret skal svare til den fortjeneste, vidnet går glip af ved at forsømme sit arbejde for at opfylde vidnepligten, men selvom det ikke er meningen, så er der dog grænser for, hvor ringe et vederlag man kan byde folk, og den mand, der får 50 øre i timen for at møde som vidne, er vist nærmest tilbøjelig til at tro, at der bliver gjort grin med ham.

Jeg kan altså på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag og kan sige, at vi heller ikke ønsker udvalgsbehandling.

Holm: Bemærkningerne til det foreliggende lovforslag er så udførlige og så overbevisende, at jeg mener at kunne nøjes med ganske få udtalelser. Dertil kommer endvidere, at vi nu har hørt de ærede medlemmer fru Edel Saunte og hr. Thestrup, og der er ingen grund til gentagelser. Jeg vil blot sige, at når de ekstraordinære forhold, som ganske givet også har forøget og vanskeliggjort arbejdet for landsretterne, engang om forhåbentlig ikke altfor længe får

ende, så må man jo håbe, at den foreslåede udvidelse af landsdommernes antal slår til; jeg er ikke helt sikker på det, men det vil tiden jo vise.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om de andre ændringer, lovforslaget indeholder. Hvad angår ændringerne til retsplejelovens § 6, forekommer det mig, at man her forlader et princip, som i vor omskiftelige tid er smidigere end det, der foreslås indført, men jeg skal ikke insistere på, at beregningsmåden bibeholdes. Jeg skal heller ikke fremkomme med forslag om at udvide den beregningsmåde til de godtgørelser, der findes omtalt i lovens §§ 18, 20, 97 og 211. Det, der for mig er afgørende, er, at der bliver ensartethed, og denne ensartethed i beregningsmåden kunne jeg endvidere ønske udstrakt til tilsvarende områder udenfor retsplejeområdet. Den omstændighed, at forskellige ministerier udfærdiger lovforslagene, bør ikke medføre en flerhed af beregningsmåder.

Jeg er godt tilfreds med, at der skaffes hjemmel til, at søretsmedlemmer nu altid får et vederlag; den nugældende regel er for kunstig, og den virker, som dommerforeningen har udtalt, urimelig.

Så er der den foreslåede ændring i retsplejelovens § 192 angående beregningen af godtgørelse for tidsspilde og rejsegodtgørelse til vidner. Om den vil jeg sige, at den har længe været tiltrængt. Det er adskillige her bekendt, at det ringe vederlag, der nu udbetales, modtages med et smil. Man har vanskeligt ved at forstå, at det skulle være en godtgørelse.

Dernæst vil jeg også meget gerne påpege, at § 192 efter min opfattelse nu har fået en meget bedre formulering.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til disse få bemærkninger, og på min gruppes vegne kan jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Skytte: Lovforslaget tilsigter bl. a. oprettelse af nye dommerembeder i landsretterne, hvor man i de senere år har måttet komstituere et stort antal dommere for i det hele taget at overkomme arbejdet. Efter hvad der oplyses i bemærkningerne til lovforslaget, er der sket en stigning også i de ordinære sager, bortset fra de mange ekstraordinære sager, man har behandlet i disse år. Denne stigning regner man med bliver varig, og derfor er det naturligt og nødvendigt, at man øger den faste dommerstab, og det vil vi gerne give tilslutning til.

Endvidere foreslås en forhøjelse af vederlag og rejsegodtgørelse for sø- og handels-